

[Finansministeren.]

saa rimeligt Vederlag for disse Skatteberegninger, at det naturligt bør være saadan, at en Skatteraadformand sikrer sig den nødvendige Medhjælp til Skatteberegningerne, saa at intet forsømmes med Hensyn til hans Deltagelse i Ligningsarbejdet, der selvfølgelig er Skatteraadformandens Hovedopgave.

Det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Lange) gjorde en Række kritiske Bemærkninger til Lovforslaget, og det ærede Medlem er jo i det hele taget paa mange Punkter anderledes indstillet over for de Problemer, der her ligger for, end jeg er.

Det ærede Medlem tror ikke paa, at man gennem en Lovgivning som den her omhandlede kan forhindre en skadelig Spekulation. Jeg vil gerne erkende, at forhindre den kan man naturligvis ikke, men man kan modvirke den. Jeg føler mig absolut overbevist om, at den Omstændighed, at man allerede ved Krigens Udbrud bebudede denne Beskatning af Anlægspapirer vedrørende Salg efter 31. August, har lagt en Dæmper paa adskillige Salgslyster; hvis det ærede Medlem vil spørge paa Børsen, tror jeg, han vil faa at vide, at det er noget, man har regnet med, og noget, som man fra de Sider, der er interesserede i en mere levende Spekulation, ikke er særlig glad for. Spekulationen med Værdipapirer kan jo ikke, saaledes som det ærede Medlem var tilbøjelig til at gøre det, sammenstilles med den Risiko, som en Forretningsmand løber, naar han skal bestemme sig til at købe paa et givet Tidspunkt, thi dette er et Led i en naturlig og gavnlig økonomisk Proces; men der er i Almindelighed ikke vundet noget for Samfundet ved, at nogle Aktier skifter Ejer fra den ene Dag til den anden eller fra den ene Uge til den anden, at de kører rundt i et stadig stigende Tempo, saadan som man oplever det, naar der er stærke Konjunkturbevægelser, for saa til sidst at standse og gøre den modsatte Bevægelse nedefter. Det er noget, som skaber Uro i Samfundet, pisker Værdier op, som der mange Gange intet reelt Grundlag er for, det fører til Krav om større Aktieudbytter o. lign. Hvor man kan holde en saadan Bevægelse i Ro, naar der er Fare for, at den kan komme frem, gør man en sund og nyttig Samfundsgerning. Det er det, jeg for mit Vedkommende har tilsigtet med Bestemmelsen om, at Anlægspapirer, naar de kastes ud paa Markedet i denne Tid, skal behandles efter samme Regler som Spekulationspapirer. Dermed være ikke sagt, at jeg anser saadanne Regler vedrørende Anlægspapirer for

at være egnede til at indgaa som et varigt Led i Skattelovgivningen, det kan i hvert Fald diskuteres, erkender jeg.

Ogsaa paa Spørgsmaalet om Goodwill ser det ærede 12te Medlem for 2den Kreds og jeg vel nok ud fra hver sit Grundsyn. Det ærede Medlem lægger særlig Vægt paa, at den, der sælger Forretningen og trækker sig tilbage, skal kunne gaa med en opsamlet skattefri Indtægt — thi en Indtægt efter almindelige teoretiske Begreber er det jo. Det ærede Medlem lægger Vægt paa Hensynet til den, der trækker sig ud af Forretningen, men jeg, der i mange Aar har haft Lejlighed til at beskæftige mig skattemæssigt med dette Spørgsmaal, har altid ment, at det var mere økonomisk hensigtsmæssigt og samfundsmæssigt mere nyttigt at se paa Spørgsmaalet fra det Synspunkt, at man skal hjælpe den, der køber Forretningen, hjælpe den unge, der skal til, formindske hans Risiko i Starten. Der er jo ikke her Tale om — naar vi ser det baade fra Købers og Sælgers Side — at trække et nyt Indtægtsbeløb ind under Beskatning, der er Spørgsmaal om, hvorvidt man skal beskatte et Beløb hos Sælgeren og samtidig tillade et Fradrag i Skatteindtægten hos Køberen, eller om man skal lade Sælgeren have Indtægten skattefri og samtidig nægte Køberen at trække fra. Skatteindtægten som Helhed bliver hverken større eller mindre ved det foreliggende Forslag, end den hidtil har været, ja, gør den noget, bliver den mindre, for saa vidt som man her tillader Goodwill afskrevet med Halvdelen i alle Tilfælde, uanset at man ikke altid beskatter Halvdelen hos Sælgeren, nemlig for saa vidt Grænsen paa de 5 000 Kr. kommer til at faa Indflydelse. Jeg har ikke mindst i Tiden efter Verdenskrigen i mangfoldige Tilfælde oplevet, hvilke Vanskeligheder det medførte for dem, der havde overtaget en Forretning og betalt en stor Goodwill, bagefter at skulle klare sig uden at kunne faa Lov til at afskrive den, og jeg anser det ogsaa fra et almindeligt økonomisk Synspunkt for det rigtigste, at Forholdene ordnes som her foreslaet.

Det ærede 12te Medlem for 2den Kreds sagde med Hensyn til Goodwill, at enten skulde man afskrive det hele eller slet ingenting. Jeg vil i Anledning heraf og i Anledning af en Bemærkning af det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (Gudiksen) sige, at ogsaa fra et teoretisk Synspunkt, en rent principiel Skattebetragtning er der i og for sig ikke noget i Vejen for, at man kan begrænse Beskatningen, naar man saaledes som her anvender den almindelige stigende